

bringe en fælles Forfatning tilveie, det kan jeg dog ikke forestille mig. Der blev i den forrige Rigsdag talt meget om Oplysninger, som man ønskede sig forelagt med Hensyn til de Forhandlinger, der dengang foregik med forskellige andre Magter, navnlig de to tydske Stormagter om Ordningen af Landets Forhold. Man ventede der at see den politiske Nødvendighed begrundet, som havde ledet Regjeringen til det Resultat, der sandt sit Udtryk i den kongelige Bekjendtgjørelse af 28de Januar 1852. Hvad den europæiske Nødvendighed angaaer, saa troer jeg virkelig, at den var de ærede Herrer, der her ere tilstede og vare tilstede den forrige Rigsdag, ligesaa indlysende, som den var indlysende for mig (Nei!); thi den udgik ligesom af Begivenhederne (Nei!), den udgik ligesom deraf, at man under de langvarige Fredsforhandlinger i Berlin havde seet, at det ingenlunde vilde blive modtaget af de Magter, om hvis Samtykke, det var Spørgsmaal, at der skulde være et saakaldet Eidermonarchie, et dansk Monarchie til Eideren med Udsøndring af Holsteen. Man veed ligesaa fuldt som jeg, at Kongen allerede tidligere havde med sit daværende Ministeriums Raad og Samtykke udstedt Manifestet og Bekjendtgjørelser, hvori det blev erklæret, at Slesvigs Incorporation ikke tilsigtedes; og man var meget vel bekjendt med, at det, som man ikke her har kaldet en Incorporation af Slesvig, men som man kun kalder en constitutionel Forbindelse med Slesvig med Udelukkelse af Holsteen, netop af de Magter, med hvem man forhandlede, blev betragtet som en Incorporation. Dette Resultat kunde derfor heller ikke opnaaes, og man maatte da arbejde paa at opnaae et Resultat, som var taaleligt, og som var brugeligt. Jeg har hørt den Ære at tilfille den høitærede Formand, hvad jeg formoder er uddeelt til Thingets Medlemmer, nemlig en Samling af Actstykker angaaende de Forhandlinger, der dengang fandt Sted. Jeg troer, at man i den kongelige Regjering's Forhandlinger med de to tydske Stormagter vil have fundet det udtalt som Noget der stilles i Spidsen, og, som Kongens alvorlige og bestemte Hensigt, at han vel vilde en Heelsat, ikke et Monarchie til Eideren, ikke

en Incorporation af Slesvig, men at han tillige vilde en fælles Heelsatsforfatning. Det vilde have været langt lettere at opnaae hvilkedsomhelst Concessioner fra Udlandet's Side, naar man ikke vilde have gjort Fællesforfatningen til en Betingelse. Fællesforfatningen var den bittere Pille for de Magter, man dengang havde at bestille med. En anden Ting, der ligesom fulgte af dette System, nemlig Ophævelsen af den administrative og judicielle Forbindelse mellem Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, altsaa Afstæffelsen af den Tanke, som laa til Grund for Forbundsbeslutningen af 17de September 1846, var ligeledes et uvedkommende Punkt. De bleve imidlertid modtagne. De ville, mine Herrer! i de forelagte Actstykker, navnlig i Præmisserne til de to tydske Stormagters Regnskabs Afslæggelse og Forslag til Forbundsdagen i Frankfurt, have forefundet et tilstrækkeligt Materiale til at bedømme, at en betydelig Forandring i den tydske Forbunds-dags Optræden mod Danmark har fundet Sted. Naar den kongelige Regjering med saa store Banfælgigheder har sat Fællesforfatningen i Spidsen for sine afgjørende Forhandlinger med Udlandet, og navnlig med Tydskland, saa vil vist Ingen med Føie kunne troe, at den kongelige Regjering skulde have gjort det ganske gratis og uden at have til Hensigt at bringe Fællesforfatningen tilveie. Jeg kan her forsikre, ligesaa fuldt som min ærede Collega, Finanzministeren, har gjort det, at det ikke blot har været men vedblivende er den kongelige Regjering's faste Hensigt at tilveiebringe en saadan Fællesforfatning.

Derhen har Ministeriets Raad til Hans Majestæt gaaet, og derhen vil Ministeriets Raad til Kongen fremdeles gaae; men man har saa ofte seet, ogsaa i de sørgelige Aar, der fulgte paa den tydske revolutionaire Bevægelse i 1848, at Forfatninger ere skrevne med stort Hastværk og derfor ere blevne ophævede med stort Hastværk. Dette har været Tilfældet med forskellige tydske Forfatninger; Kongens Regjering vil nødtigt forsælde til denne Feil. Jeg skal i den Henseende henvisse til adskillige Øtringer, som jeg med Tilfredsstillelse idag har hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holst. Amt's 2den Valgfreds (Tscherning); han